

Sygn. akt VIII U 2252/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. w Gliwicach

sprawy A. P. (1) (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 października 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu A. P. (1) prawo do emerytury począwszy od dnia 1 października 2015 roku,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIIIU 2252/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.10.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu A. P. (1) (P.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15- letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym na rozprawie w dniu 18.02.2016r. domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych podnosząc, iż w latach 1970 – 1998 faktycznie wykonywał pracę lakiernika, która to praca jest pracą zaliczaną do prac w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony wniósł również o zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Warsztacie Lakiernictwa Samochodowego wł. J. Z., gdyż ubezpieczony na tę okoliczność przedłożył świadectwo pracy, z którego wynika, iż ubezpieczony od września 1970r. do grudnia 1993r. pracował na stanowiskach: pracownika młodocianego, stażysty i czeladnika, a w trakcie zatrudnienia uzyskał kwalifikacje lakiernika samochodowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony A. P. (1) urodził się w dniu (...), na dzień 1.01.1999r. legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 01.10.2015r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w rozpoznaniu którego organ rentowy w dniu 15.10.2015r. wydał decyzję zaskarżoną omówioną na wstępie.

Ubezpieczony od dnia 01.09.1970r. do dnia 31.12.1993r. był zatrudniony w Warsztacie Lakiernictwa Samochodowego J. Z. w G. w pełnym wymiarze czasu pracy.

W przedłożonym do akt organu rentowego na okoliczność wykonywania tej pracy świadectwie pracy z dnia 01.09.1994r. wykazano następujące stanowiska pracy ubezpieczonego:

- od dnia 01.09.1970r. do dnia 31.08.1972r. - pracownika młodocianego,
- od dnia 01.09.1972r. do dnia 30.09.1973r. – stażysty,
- od dnia 01.10.1973r. do dnia 31.12.1993r. – czeladnika.

Powyższy Warsztat zajmował się wyłącznie lakiernictwem samochodowym i nie wykonywano w nim prac blacharskich. Znajdowały się tam dwie hale, z których w jednej hali były wykonywane prace związane z przygotowaniem pojazdów do lakierowania, czyli szpachlowanie, gruntowanie, szlifowanie, a na drugiej hali dokonywano lakierowania pojazdów. Tu też znajdowała się suszarnia.

Ubezpieczony początkowo pracował jako uczeń, a następnie jako czeladnik, gdy w 1973r. uzyskał tytuł czeladnika w rzemiośle lakiernictwo pojazdowe (legitymacja czeladnicza o nr (...) wydana w dniu 05.12.1973r.). Od 1973r. w zakładzie było zatrudnionych dwóch lakierników, a od 1975r. ubezpieczony został głównym lakiernikiem zakładu i tylko on zajmował się lakierowaniem pojazdów. Pozostali pracownicy, to byli zatrudnieni uczniowie, którzy przyuczali się do zawodu lakiernika. Właściciel Warsztatu – J. Z. nie wykonywał prac lakierniczych, gdyż zajmował się wyłącznie pracami biurowymi, czyli przyjmowaniem klientów i wystawianiem rachunków.

Ubezpieczony wykonywał lakierowanie pojazdów pistoletem metodą natryskową. Dziennie ubezpieczony lakierował przeciętnie dwa samochody, co zajmowało mu około pięciu godzin, przy czym w pozostałe godziny przygotowywał samochody do lakierownia. To wiązało się z koniecznością zagruntowania każdego pojazdu, co również ubezpieczony wykonywał przy pomocy aparatu natryskowego. Przy czynnościach tych ubezpieczony używał masek przeciwpyłowych. Dodatkowo ubezpieczony nadzorował zatrudnionych w zakładzie uczniów.

Pracę taką ubezpieczony świadczył faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Przez cały ten czas był narażony na działanie czynników szkodliwych w postaci oparów z lakierów.

Z tytułu wykonywania takiej pracy ubezpieczony przez pewien okres czasu otrzymywał mleko.

Również podczas kolejnego okresu zatrudnienia: w Warsztacie L. M. Z. w G., gdzie ubezpieczony pracował od dnia 03.01.1994r. do dnia 31.12.1998r. ubezpieczony rzeczywiście – aż do czasu rozpoczęcia własnej działalności

gospodarczej, co miało miejsce w dniu 01.06.1994r. - wykonywał taką samą pracę co wcześniej, a więc pracę lakiernika samochodowego.

Razem z ubezpieczonym pracowali w Warsztacie Lakiernictwa Samochodowego J. Z. w G.: K. H., A. P. (2) i G. T.. A. P. (2) (syn ubezpieczonego) pracował również z ubezpieczonym w kolejnym zakładzie pracy, a mianowicie w Warsztacie L. M. Z. w G..

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, kserokopii legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego, zeznań świadków K. H., A. P. (2), G. T. oraz zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 18.02.2016r. czas 00:15:45 – 01:08:07).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, że ubezpieczony, co najmniej od 1975r., to jest od czasu, gdy został głównym lakiernikiem w Warsztacie Lakiernictwa Samochodowego J. Z., do dnia 31.05.1994r., czyli do czasu rozpoczęcia własnej działalności gospodarczej, faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na lakierowaniu natryskowym pojazdów. Zeznania w tym zakresie były rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Świadczyli razem z ubezpieczonym w spornych okresach jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Zaznaczyć należy, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom ubezpieczonego oraz świadka A. P. (2), że ubezpieczony pracę omówioną uprzednio wykonywał również podczas całego zatrudnienia w Warsztacie L. M. Z., gdy od czerwca 1994r. ubezpieczony równocześnie prowadził własną działalność gospodarczą.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego A. P. (1) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

W myśl § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 01.01.1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale XIV, poz.17 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wymienione zostały prace – „ lakierownie ręczne lub natryskowe – nie zhermetyzowane ”.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że ubezpieczony w okresie spornego zatrudnienia w Warsztacie Lakiernictwa Samochodowego J. Z. i następnie w Warsztacie L. M. Z. łącznie od 1975r., kiedy to został głównym lakiernikiem zakładu, do maja 1994r., czyli do czasu rozpoczęcia własnej działalności gospodarczej, świadczył pracę, o której mowa powyżej.

Odwołujący w powyższym okresie rzeczywiście stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w szerokim rozumieniu prace lakiernika. Warsztat, w którym pracował ubezpieczony zajmował się wyłącznie pracami lakierniczymi, a ubezpieczony w tym czasie był jedyną osobą, która posiadała kwalifikacje lakiernika, gdy w 1973r. uzyskał tytuł czeladnika w rzemiośle lakiernictwo pojazdowe. Ubezpieczony wykonywał generalnie prace polegające na lakierowaniu natryskowym samochodów, a dodatkowo również ściśle i nierozzerwalnie z nimi związane prace przygotowawcze polegające na zagruntowaniu pojazdów, które również wykonywał przy użyciu aparatu natryskowego.

Takiemu przyjęciu nie przeszkadza fakt, iż ubezpieczony nadzorował również pracę praktykujących w zakładzie uczniów w sytuacji, gdy czynności te miały charakter marginalny. Nadto podczas ich wykonywania, zważywszy, że uczniowie przyuczali się do pracy lakiernika, ubezpieczony był również narażony na działanie czynników szkodliwych.

Okoliczność tę potwierdzają zeznania słuchanych w sprawie świadków K. H., A. P. (2) i G. T., a także korespondujące z nimi zeznania ubezpieczonego.

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym za okres sporny świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

W konsekwencji uznania, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, gdy pozostałe przesłanki prawa do świadczenia były bezsporne, Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie konieczne warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd w pkt 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 01.10.2015r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o świadczenie (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §2 ust. 1 i 2, §12 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.461) Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Renata Stańczak